

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

„[Întoarceți-vă] către Mine... pentru ca Eu să vă pot vindeca”

Vârstnicul S. Mark Palmer
din Președinția celor Șaptezeci

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened, leading to a loss of faith. Others hang on with the

Este bucurie în cer pentru cei care se întorc. Nu este prea târziu să vă întoarceți.

La un moment dat, am locuit într-o casă înconjurată de copaci maiestuoși. Lângă intrare era o salcie frumoasă. Într-o noapte tristă, a bătut o furtună puternică și salcia s-a prăbușit. Era doborâtă la pământ cu rădăcinile smulse și era o priveliște jalnică.

Eram gata să pornesc drujba și să tai copacul pentru lemne de foc când vecinul nostru a ieșit alergând să mă oprească. M-a muștrătat pentru că renunțam la copac și ne-a îndemnat insistent să nu scăpăm de el. Apoi, ne-a arătat o rădăcină care era încă în pământ și a spus că, dacă susținem copacul să stea drept, îi tăiem ramurile și îl îngrijim, rădăcinile se vor prinde din nou în pământ.

Eram sceptic și mă îndoiam cum ar putea un copac, evident căzut și cu probleme, să supraviețuiască și să revină la viață. M-am gândit că, dacă ar începe cumva să crească din nou, cu siguranță nu ar supraviețui următoarei furtuni. Dar, știind că vecinul nostru credea că acel copac mai avea un viitor, am urmat planul.

Rezultatul? După ceva timp, am văzut semne de viață pe măsură ce copacul a început să prindă rădăcini. Acum, 12 ani mai târziu, copacul este ferm și plin de viață, cu rădăcini puternice și contribuie din nou la frumusețea peisajului.

În timp ce mă întâlnesc cu sfinți din întreaga lume, îmi aduc aminte de această salcie și de faptul că există speranță chiar și când totul pare pierdut. Unii au avut, odată, mărturii despre Evanghelie care erau puternice și ferme precum salcia. Apoi, din motive personale unice, acele mărturii s-au diminuat, ducând la pierderea

slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: "I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It's funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith."

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: "Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back."

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

"I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don't matter. I didn't make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my

credinței. Alții sunt ancorați în pământul Evangheliei prin cea mai subțire rădăcină.

Totuși, din nou și din nou, sunt inspirat de povestirile atât de multora care au ales să-și reînnoiască ucenicia și să se întoarcă la căminul lor din Biserică. În loc să scape de credința și crezul lor ca de niște lemne de foc fără valoare, ei au răspuns îndemnurilor spirituale și invitațiilor pline de dragoste de a se întoarce.

Am participat la o conferință de țărșu în Coreea, în cadrul căreia un membru care s-a întors la Biserică a împărtășit: „Le mulțumesc fraților pentru bunăvoința lor de a accepta lipsa mea de credință și slăbiciunea mea, pentru că m-au contactat și pentru membrii care sunt întotdeauna atât de buni cu mine. Încă am mulți prieteni în jurul meu care sunt mai puțin activi. Este amuzant, dar își spun unul altuia să se întoarcă la Biserică pentru a-și recăpăta credința. Cred că poate ei, toți, tânjesc după credință”.

Pe toți aceia care tânjiți după credință, vă invităm să reveniți. Vă promit că, pe măsură ce preaslăviți din nou alături de sfinți, credința dumneavoastră poate fi întărită.

Un fost misionar din Africa i-a scris unui conducător senior al Bisericii, cerându-și scuze și căutând iertare pentru că s-a simțit jignit de învățăturile lui despre o anumită tradiție a culturii, care, apoi, l-au determinat să părăsească Biserica. El a spus cu umilință: „Din păcate, faptul că m-am simțit jignit acum 15 ani m-a făcut să plătesc un preț extrem de greu. Am pierdut atât de mult—mult mai mult decât mi-am imaginat vreodată. Sunt profund jenat de răul pe care l-am provocat de-a lungul drumului, dar, mai presus de toate, sunt mulțumit că am găsit drumul înapoi”.

Pe toți cei care recunoașteți ceea ce ați pierdut, vă invităm să vă întoarceți pentru a putea gusta din nou fructul plin de bucuria binecuvântărilor Evangheliei.

O soră din Statele Unite nu mai fusese la biserică de mulți ani. Povestea despre întoarcerea ei include lecții puternice pentru părinții și membrii familiei care suferă din cauza celor dragi care se îndepărtează. Ea a scris:

„Aș putea enumera o multitudine de motive pentru care m-am îndepărtat de Biserică, de Evanghelie și, într-un fel, de familia mea. Dar ele chiar nu contează. Nu am luat o singură hotărâre importantă de a părăsi Biserica – probabil că am făcut o mie de alegeri. Dar un lucru pe care l-am

parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn’t call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn’t make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour’s invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus’s followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, “Will ye also go away?”

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter’s

știut întotdeauna este că părinții mei au luat o hotărâre importantă și s-au ținut de ea. Au hotărât să mă iubească.

Nu am cum să știu câte lacrimi au fost vărsate, câte nopți au fost nedormite și câte cuvinte sincere au fost rostite în rugăciune pentru mine. Ei nu m-au arătat cu degetul pentru păcatele mele; mai degrabă, m-au chemat din păcătoșenia mea. Nu m-au făcut să mă simt nedorită în casa lor și la adunările de familie; oricare au fost sentimentele pe care le-am trăit și pentru care eu am fost responsabilă. În schimb, au continuat să mă întâmpine cu bucurie. Trebuie să fi văzut că lumina mea s-a estompat cu timpul. Dar ei au știut că persoana care eram atunci era doar o umbră a ceea ce urma să devin.

Așa cum drumul meu departe de Biserică a fost complex, tot așa a fost și drumul meu înapoi. Dar un lucru pentru care nu mi-a fost greu să mă întorc a fost că am avut sentimentul că mă întorc acasă, acolo unde îmi este locul.”

Mesajul meu de astăzi este special pentru toți cei care au simțit cândva Spiritul, dar se întreabă dacă există o cale de întoarcere sau un loc pentru ei în Biserica restaurată a lui Isus Hristos. Este, de asemenea, pentru toți cei care abia se agață sau care sunt ispitiți să se îndepărteze.

Acest mesaj nu este o provocare și nu este o condamnare. Este o invitație făcută cu dragoste și dorința sinceră de a vă ura bun-venit înapoi în căminul dumneavoastră spiritual.

M-am rugat ca dumneavoastră să simțiți mărturia Duhului Sfânt în timp ce ascultați acum invitația plină de dragoste și promisiunea minunată pe care vi le face Salvatorul nostru Isus Hristos:

„Nu vă veți întoarce voi acum către Mine și nu vă veți pocăi voi de păcatele voastre și nu vă veți converti voi pentru ca Eu să vă pot vindeca?”

În fiecare săptămână, mulți răspund invitației Salvatorului întorcându-se la ucenicie și activitate în Biserică, căutând în liniște și cu umilință vindecarea pe care o promite Isus. Și, contrar relatărilor care circulă uneori, un număr record dintre tinerii noștri aleg să rămână puternici și să-și mărească a lor credință în Isus Hristos.

Când unii dintre ucenicii lui Isus din Capernaum au considerat învățăturile Sale dificile și au ales să plece, El S-a întors către apostolii Săi și i-a întrebat: „Voi nu vreți să vă duceți?”

Aceasta este întrebarea la care fiecare dintre noi trebuie să răspundă când trecem prin propri-

response to Jesus is timeless and resounding: “To whom shall we go? thou hast the words of eternal life.”

So as you consider the Saviour’s invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focusing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you

ile perioade de încercare individuale. Răspunsul lui Petru către Isus este nemuritor și răsunător: „La cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice”.

Așadar, în timp ce vă gândiți la invitația Salvatorului de a ne întoarce la El, ce puteți învăța din povestirea despre salcie?

Adesea, călătoria înapoi nu este ușoară sau plăcută, dar merită să fie făcută. Când salcia noastră a fost ridicată la loc, toate ramurile ei au fost tăiate. Nu a fost frumoasă. Și noi ne putem simți vulnerabili când renunțăm la vechile obiceiuri și ne eliberăm de mândrie. Faptul de a vă concentra credința asupra lui Isus Hristos și a Evangheliei Sale – asupra trunchiului și rădăcinilor – vă va oferi speranța și curajul de a face acel prim pas înapoi.

A fost nevoie de mulți ani pentru ca salcia noastră să-și recapete puterea și frumusețea de odinioară. Acum este chiar mai puternică și mai frumoasă decât înainte. Fiți și dumneavoastră răbdători, pe măsură ce credința și mărturia dumneavoastră cresc. Aceasta include faptul de a nu vă simți jigniți de comentariile nechibzuite, cum ar fi: „Unde ai fost în toți acești ani?”

Salcia nu ar fi supraviețuit niciodată fără îngrijire și hrană constantă. Vă veți hrăni credința și mărturia în timp ce vă ospătați la masa de împărtășanie în fiecare săptămână și preaslăviți în casa Domnului.

Așa cum salcia a avut nevoie de soare pentru ca ramurile și frunzele ei să crească din nou, tot așa mărturia dumneavoastră va crește dacă rămâneți sensibili la sentimentele și mărturia Spiritului. Învățați de la Amulek, care și-a descris perioada în care a fost membru mai puțin activ spunând: „Am fost chemat de multe ori și nu am vrut să aud”.

Vecinul meu a știut ce putea redeveni salcia. La fel, Domnul vă cunoaște potențialul divin și ce pot deveni credința și mărturia dumneavoastră. El nu va renunța niciodată la dumneavoastră. Prin ispășirea lui Isus Hristos, tot ceea ce este frânt poate fi vindecat.

Depun mărturie că este bucurie în cer pentru cei care se întorc. Este nevoie de dumneavoastră și sunteți iubiți. Depun mărturie că Isus Hristos este Salvatorul nostru și că El îi binecuvântează cu mai multă pace și mai multă bucurie pe toți cei care se întorc la El. Brațele îndurării Sale nu sunt încrucișate, ci sunt deschise și întinse către dumneavoastră. Nu este prea târziu să vă întoar-

home. In the name of Jesus Christ, amen.

ceți. Cu toată dragostea din inima noastră, vă
urăm bun-venit acasă. În numele lui Isus Hristos,
amin.